

SINAXAR

ÎN SIMBĂTA ÎNȚIIA A SFINTULUI
ȘI MARELUI POST

Sinaxarul din Mînei și apoi acesta.

În aceeași zi, în simbăta celei dintii săptămîni a Postului Mare, prăznuim neobișnuita minune săvîrșită cu ajutorul colivei de Sfîntul și slăvitul mare Mucenic Teodor Tiron.

Mare prigoană s-a pornit împotriva creștinilor, pe față și pe ascuns, pe timpul lui Iulian Paravatul. El a stăpînit sceptrul împărăției romane după Constantin, fiul lui Constantin cel Mare, și trecuse de la Hristos la închinarea de idoli. Necredinciosul împărat n-a vrut să-i osîndească dintr-o dată, nici cu cruzime și nici cu neomenie; dimpotrivă încerca cu altfel de purtări să-i facă păgîni, căci pe de o parte îi era rușine să se poarte crud cu ei, iar pe de altă parte se temea să nu se înmulțească mai mult creștinii. De aceea s-a gîndit vicleanul și nelegiuitul să-i spurce oarecum pe ascuns.

Și știind că poporul nostru al lui Hristos mai cu seamă în săptămîna înția a Postului Mare caută să se curățească și să se apropie mai mult de Dumnezeu, a chemat pe prefectul cetății și i-a poruncit să ridice din piață obișnuitele cumpărături de mincare, adică pîine și băutură, și să pună în locul lor aliele, după ce au fost mai întii amestecate cu singele jertfelor idolești și au fost spurcate la facerea lor. A poruncit asta cu gîndul că se vor spurca mai cu seamă în aceste zile de curăție cei ce vor cumpăra aceste mîncări de post. Prefectul a adus la îndeplinire îndată porunca: a pus în toată piața mîncări și băuturi pîngărite de jertfele și spurcăciunile lor idolești.

Dar ochiul lui Dumnezeu, care vede totul, care prinde pe cei deștepți în vicleniile lor și are grijă totdeauna de noi robii lui, a răsturnat planurile cele spurcate ale Paravatului. Dumnezeu a trimis la Eudoxie, arhiereul cetății, care nu știa nimic de planul împăratului, pe marele lui mucenic, pe Teodor, care era ostaș din ceata tironilor, numit de aceea și Tiron.

Teodor a stat înaintea episcopului aievea și nu în vis și i-a spus așa: «Scoală-te cit mai repede, adună turma lui Hristos și poruncește cu tărie să nu cumpere nimeni nimic din cele puse în piață, căci sînt spurcate de necredinciosul împărat cu singele jertfelor idolești!». Episcopul, nedumerit, l-a întrebat: «Cu ce au să se hrănească cei care n-au merinde acasă, dacă nu vor cumpăra din cele ce se vînd în piață?». «Fă-le colivă, i-a răspuns sfîntul, ca să le potolești nevoia».

Episcopul, nedumerit iarăși, și neînțelegînd ce-i spune, l-a întrebat: «Ce este aceea, colivă?». «Griu fiert, i-a răspuns Marele Teodor. Așa numim noi evhaite-nii griul fiert!».

Episcopul a vrut să știe cine este acesta care poartă grijă de poporul creștin. Sfîntul i-a spus din nou: «Teodor mucenicul lui Hristos, trimis de El în ajutorul vostru».

Episcopul s-a sculat îndată și a vestit mulțimii cele văzute. Lucrînd așa, a păzit nepîngărită turma lui Hristos de planurile împăratului dușman și Paravat. El, cînd a văzut că este vădită viclenia lui și că n-a putut face nimic, destul de rușinat, a poruncit să pună din nou în piață obișnuitele cumpărături.

După ce a trecut săptămîna, poporul lui Hristos, înălțînd mulțumiri binefăcătorului lor și mucenicului, a săvîrșit în această simbăta cu colivă pomenirea lui. Și de atunci și pînă acum, noi credincioșii, înnoind minunea, cinstim cu colivi pe

Marele Teodor, ca să nu se uite cu timpul o faptă așa de mare a mucenicului.

Pe acest Mare Teodor l-a chinuit cumplit păgînul Vringa pe timpul împăratului Maximin. Mai întîi a fost supus la mari suferințe. În urmă sfîntul a dat foc templului zeiței păgînilor, iar podoabele templului le-a împărțit la săraci. Cu toate că unii au venit la el cu scopul de a-l sfătui să se lepede de credință, totuși n-a vrut. Așadar, după ce a pătimit multe, în urmă a fost aruncat într-un cuptor foarte încins. Nepătîmind nimic din pricina aceluia, și-a dat lui Dumnezeu duhul său în mijlocul cuptorului.

Cu rugăciunile lui, Dumnezeule, miluiește-ne și ne mintuiește. Amin.